

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนสายน้ำผึ้งและโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) ประจำปีการศึกษา 2537 เป็นนักเรียนชายของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จำนวน 24 คนแบ่งออกเป็นกลุ่มที่มีทักษะจำนวน 12 คนโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive random sampling) และกลุ่มที่ไม่มีทักษะ จำนวน 12 คนโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เป็นนักเรียนหญิงโรงเรียนสายน้ำผึ้งจำนวน 24 คนแบ่งออกเป็นกลุ่มที่มีทักษะสูง จำนวน 12 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง กลุ่มที่มีทักษะต่ำ จำนวน 12 คนโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น กลุ่มตัวอย่างข้างต้นนำมาใช้ทดสอบหาค่าความเที่ยง และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ และเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) ที่ผ่านการเรียนวิชาบาสเกตบอล 1 มาแล้วจำนวน 48 คนโดยแบ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 24 คนและนักเรียนหญิงจำนวน 24 คนโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น นำมาทดสอบหาค่าความตรงและหาค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยแบบทดสอบ 4 รายการคือ แบบทดสอบการส่งลูกสองมือระดับอก แบบทดสอบการเลี้ยงลูกสูง-ต่ำ แบบทดสอบการยืนยิงประตูมือเดียวและแบบทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตู และได้นำแบบทดสอบไปประเมินค่าค่าความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) โดยนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินเชิงเนื้อหาและนำแบบทดสอบไปทดสอบ 2 ครั้ง โดยเว้นระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ ซึ่งทดสอบกับนักเรียนชาย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และนักเรียนหญิงโรงเรียนสายน้ำผึ้ง จากนั้นจะนำเสนอรวมในการทดสอบ ครั้งที่ 2

มาหาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ และทำการหาความตรงตามสภาพ โดยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) มาหาความสัมพันธ์กับคะแนนของครูประจำวิชาบาสเกตบอล และนำแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ทดสอบกับนักเรียนหญิง เพื่อศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล เพื่อหาความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social for Personal Computer : SPSSPC)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดย แบบทดสอบรวม และแบบทดสอบแต่ละรายการ มีดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ .85 , .79, .85 , .87 และ .89 ตามลำดับ
2. ความตรงตามสภาพของแบบทดสอบ มีค่าสัมประสิทธิ์ของความตรงเท่ากับ .92 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความเที่ยงของ แบบทดสอบรวมและแบบทดสอบแต่ละรายการ มีค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงเท่ากับ .98 , .91 , .97, .93 และ .97 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ผลการศึกษาความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ พบว่า
 - 4.1 ผลการประเมินของครูพลศึกษา 3 คน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 4.2 ผลการประเมินของครูพลศึกษาแต่ละคนและการประเมินโดยเฉลี่ยของครูพลศึกษา ทั้ง 3 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .96 และ .99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ผลการทดสอบอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยทดสอบความแตกต่างของกลุ่ม (t-test) พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีทักษะสูง กับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีทักษะต่ำ ของแบบทดสอบรวม และแบบทดสอบแต่ละรายการ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

แบบทดสอบทักษะกีฬาที่ดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้คือ มีความตรง (Validity) มีความเที่ยง (Reliability) มีความเป็นปรนัย (Objectivity) และมีอำนาจจำแนก (Discrimination) ดังนั้น ในการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ จึงได้ดำเนินการศึกษาคุณสมบัติของแบบทดสอบดังกล่าว ได้มีวิธีการและผลในการศึกษา ดังนี้

1. ความตรง (Validity)

1.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) แบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการหาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา จากคะแนนการประเมินความตรงของผู้เชี่ยวชาญ 8 ท่าน พบว่า ดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา ของ การส่งลูกสองมือระดับอก การเลี้ยงลูกสูง-ต่ำ การยืนยิงประตูมือเดียว การวิ่งกระโดดยิงประตูและแบบทดสอบรวมทั้งฉบับ เท่ากับ .79 , .85 , .87 , .89 และ .85 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกันระหว่างแบบทดสอบ กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือลักษณะเฉพาะของมวลความรู้ เพราะรายการทดสอบทั้ง 4 รายการ และแบบทดสอบรวมทั้งฉบับ มีค่าดัชนีความตรง มากกว่า .50 ทุกรายการ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2526)

1.2 การศึกษาความตรงตามสภาพ (Concurrent validity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนรวมของแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งที่ 2 กับคะแนนรวมของการประเมินผลของครูประจำวิชาสเกตบอลพบว่า มีค่าความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของนักเรียนชาย นักเรียนหญิง และนักเรียนชาย-หญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เท่ากับ .95, .90 และ .92 ซึ่งหมายความว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่ทำคะแนนตามแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้คะแนนสูง ก็จะได้คะแนน จากการประเมินของครูประจำวิชาสเกตบอลสูงด้วย ส่วนนักเรียน ที่ทำคะแนนจากแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้คะแนนต่ำ ก็จะได้คะแนนจากการประเมิน ของครูประจำวิชาสเกตบอลได้ต่ำด้วย ความตรงของแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบนั้น ต้องสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้จริง ศึกษาได้จากกรณีที่ให้ผู้สอน

ผู้ฝึกหรือผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ประเมินค่าความสามารถทางการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ของผู้รับการทดสอบ มีความสัมพันธ์กันสูงระหว่างการประเมินค่าของผู้สอน กับคะแนนของการทดสอบ สรุปได้ว่า แบบทดสอบนั้นมีความตรง

2. การศึกษาความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการ และแบบทดสอบรวม โดยการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งที่หนึ่งกับครั้งที่สอง พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือการทดสอบทักษะการส่งลูกสองมือระดับอก การทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกสูง-ต่ำ การทดสอบทักษะการยืนยิงประตูมือเดียว การทดสอบทักษะการวิ่งกระโดดยิงประตู และการทดสอบรวม ของนักเรียนชาย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .91, .97, .87, .96 และ .98 ตามลำดับ และการทดสอบทักษะการส่งลูกสองมือระดับอก การทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกสูง-ต่ำ การทดสอบทักษะการยืนยิงประตูมือเดียว การทดสอบทักษะการวิ่งกระโดดยิงประตู และการทดสอบรวม ของนักเรียนหญิง โรงเรียนสายน้ำผึ้ง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .91, .97, .97, .98 และ .98 ตามลำดับ และการทดสอบ ทักษะการส่งลูกสองมือระดับอก การทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกสูง-ต่ำ การทดสอบทักษะการยืนยิงประตูมือเดียว การทดสอบทักษะการวิ่งกระโดดยิงประตูและการทดสอบรวมของนักเรียนชาย-หญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .91, .97, .93, .97 และ .98 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่สามารถทำคะแนนการทดสอบ จากแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในครั้งที่หนึ่งได้สูง ก็จะทำคะแนนการทดสอบในครั้งที่สองได้สูงด้วย และถ้านักเรียนที่ทำคะแนนในครั้งที่หนึ่งได้ต่ำ ก็จะทำคะแนนการทดสอบในครั้งที่สองได้ต่ำด้วย ซึ่งในการทดสอบกับนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีค่าไม่แตกต่างกัน และจากแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเดิม 2 ครั้ง ได้ผลการทดสอบเท่าเดิม หรือใกล้เคียงกัน แสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคุณสมบัติดังกล่าว แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยง คือมีความแน่นอนในการวัด โดยใช้ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเดิมกี่ครั้งก็ตามผลที่ได้ก็เท่าเดิมหรือใกล้เคียงกัน

3. การศึกษาความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการให้ครูพลศึกษา 3 คน นำแบบ

ทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน แล้วนำคะแนนการทดสอบของทั้ง 3 คน มาวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบพิเศษบางอย่าง เป็นการวิเคราะห์ที่มีการจำแนกแบบสองทางโดยไม่มีการทำซ้ำ (Some special analysis-of-variance methods : A two-way classification analysis without replications) ของการให้คะแนนการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งหมายความว่าผลการประเมินผลของครูพลศึกษา มีความเป็นปรนัย กล่าวคือ ไม่ว่าใครเป็นคนวัดก็จะให้ผลการประเมินที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน เมื่อวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน ของผู้ประเมินแล้ว จึงนำผลการวิเคราะห์มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในกลุ่ม (Intraclass correlation) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในกลุ่มของผู้ประเมินแต่ละคนและของผู้ประเมินทั้งหมด มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .96 และ .99 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่าผลการประเมินผลของผู้ประเมิน 1 คน มีผลการประเมินที่สอดคล้องกับผู้ประเมินอีก 2 คน คือถ้านักเรียนคนที่ได้คะแนนจากการประเมินผลของผู้ประเมินคนที่หนึ่งสูงก็จะได้คะแนนจากผู้ประเมินคนที่สองและคนที่สามสูงด้วยและการประเมินรวมของผู้ประเมินทั้งหมดมีความสอดคล้องสูงหมายถึง นักเรียนหนึ่งคนจะได้คะแนนจากผู้ประเมินทั้งสามเท่ากันหรือใกล้เคียงกันมาก จากความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประเมิน จะชี้ถึงความเที่ยงในการประเมิน (Reliability of ratings) จึงกล่าวได้ว่าค่าความเที่ยงของการประเมินของผู้ประเมินแต่ละคน (Reliability of a single rater's ratings) มีค่าสูง และการประเมินผลของผู้ประเมินทั้งหมดในการให้คะแนนนักเรียนแต่ละคนมีค่าเท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน ซึ่งผลรวมของการประเมินผลทั้งหมด คือค่าความเที่ยงเฉลี่ย (Reliability of sum or the mean of the rater's ratings) ของแบบทดสอบ ซึ่งกล่าวได้ว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงของผลการประเมินจากผู้ประเมิน หรือความเป็นปรนัยสูงนั่นเอง บามการ์เนอร์ และแจ๊คสัน (Baumgartner and Jackson, 1979) ได้อธิบายไว้ว่า "ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทางพลศึกษา สามารถศึกษาได้จากการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนผู้ใช้แบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบทางพลศึกษาที่มีความเป็นปรนัยสูงนั้น จะต้องมีการดำเนินการทดสอบที่เป็นมาตรฐาน และมีเกณฑ์การให้คะแนนที่แน่นอนชัดเจน และยุติธรรม ซึ่งจะแสดงถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ของแบบทดสอบ" นอกจากนี้ความเป็นปรนัย ยังเป็น

มาตรฐานทางเทคนิคอย่างแรกที่ต้องพิจารณาก่อน ซึ่งหมายถึงระดับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Uniformity) ของคะแนนที่มีผู้ให้หลายคนจากแบบทดสอบเดียวกัน ในกลุ่มตัวอย่างเดียวกันและ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผู้ให้คะแนน มีความสัมพันธ์ในระดับสูงแสดงว่าความชัดเจนของวิธีการต่าง ๆ โดยเฉพาะวิธีการให้คะแนนชัดเจน โดยให้คะแนนที่ได้ค่าเหมือนกัน หรือไม่แตกต่างกัน (ผาณิต นิลมาศ, 2530) ดังนั้นแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความชัดเจนในวิธีดำเนินการทดสอบ มีความคงที่ในการให้คะแนนและแปลความหมายของคะแนนเป็นอย่างเดียวกันไม่คำนึงถึงว่าใครจะเป็นผู้ทดสอบหรือให้คะแนนจะได้ผลตรงกัน

4. การศึกษาอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและแบบทดสอบรวม โดยศึกษาค่าความแตกต่างของกลุ่ม (t-test) ระหว่างคะแนนเฉลี่ย ของกลุ่มที่มีทักษะกับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่มีทักษะ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือการทดสอบทักษะการส่งลูกสองมือระดับอก การทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกสูง-ต่ำ การทดสอบทักษะการยืนยิงประตูมือเดียว และการทดสอบทักษะการวิ่งกระโดดยิงประตู และการทดสอบรวม ของนักเรียนชาย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยา มีค่า t เท่ากับ 3.12, 2.86, 2.65, 2.88 และ 3.06 ตามลำดับ และการทดสอบทักษะการส่งลูกสองมือระดับอก การทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกสูง-ต่ำ การทดสอบทักษะการยืนยิงประตูมือเดียว การทดสอบทักษะการวิ่งกระโดดยิงประตู และการทดสอบรวม ของนักเรียนหญิงสายน้ำผึ้ง มีค่า t เท่ากับ 3.17, 3.90, 4.17, 4.36 และ 4.65 ตามลำดับ และการทดสอบทักษะการส่งลูกสองมือระดับอก การทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกสูง-ต่ำ การทดสอบทักษะการยืนยิงประตูมือเดียว การทดสอบทักษะการวิ่งกระโดดยิงประตู และการทดสอบรวม ของนักเรียนชาย-หญิง มีค่า t เท่ากับ 4.41, 4.78, 4.97, 5.01 และ 5.31 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงของกลุ่มที่มีทักษะสูง มีคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย มากกว่ากลุ่มที่มีทักษะต่ำ ซึ่งในการทดสอบครั้งนี้กลุ่มที่มีทักษะสูงก็คือ นักกีฬาบาสเกตบอลที่เป็นตัวแทนของโรงเรียน และกลุ่มที่มีทักษะต่ำเป็นนักเรียนที่ผ่านการเรียนวิชาบาสเกตบอล 1 มาแล้ว ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าในการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่ทดสอบโดยแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลของผู้วิจัย ในกลุ่มนักกีฬาจะทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่นักกีฬา ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบทักษะกีฬา

บาสเกตบอลของผู้วิจัย มีอำนาจจำแนกในการแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีทักษะสูงกับกลุ่มนักเรียนที่มีทักษะต่ำทางกีฬาบาสเกตบอลได้

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีข้อดี - ข้อเสีย ดังนี้

ข้อดี

1. หลังจากได้ใช้แบบทดสอบนี้ จะทำให้ครูและนักเรียน ทราบข้อบกพร่องของตนเอง และสามารถแก้ไขในโอกาสต่อไปได้
2. เป็นแบบทดสอบที่วัดผลจากขบวนการแสดงทักษะ จึงทำให้นักเรียนไม่ได้เปรียบเทียบหรือเสียเปรียบกัน ในเรื่องของรูปร่าง ความแข็งแรงของร่างกาย และจะช่วย สร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาให้แก่นักเรียน และผู้ปกครอง
3. เป็นแบบทดสอบที่วัดผล ตามหลักการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง เพราะในชั้นการเรียนการสอน ครูได้สอนขบวนการแสดงทักษะ ดังนั้นในการวัดผลจึงควรวัดในส่วนของขบวนการแสดงทักษะด้วยเช่นกัน
4. ในการใช้แบบทดสอบนี้ นักเรียนจะได้พยายามแสดงทักษะที่ถูกต้องก่อน ที่จะคำนึงถึงผลการแสดงทักษะ ทำให้เขาได้มีทักษะที่ถูกต้อง และเมื่อเขาได้ฝึกฝนจนมีความชำนาญ จะทำให้เขามีทักษะที่ถูกต้องและมีผลการแสดงที่ดี ซึ่งเป็นการพัฒนาในนักเรียนมีทักษะกีฬาบาสเกตบอลในขั้นสูงต่อไปได้อย่างปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ
5. แบบทดสอบนี้เป็นการวัดและประเมินผล ทางพลศึกษาแนวใหม่ ที่จะสามารถให้ครูผู้สอนได้เลือกใช้กับนักเรียน ตามระดับความสามารถซึ่งแบบทดสอบนี้เหมาะที่จะใช้ทดสอบกับนักเรียนที่เรียนวิชาบาสเกตบอล ในระดับพื้นฐาน

ข้อเสีย

1. แบบทดสอบนี้จะไม่สามารถบอกได้ว่านักเรียนคนหนึ่ง เก่งกว่านักเรียนอีกคนหนึ่งได้ แต่จะบอกได้ว่านักเรียน คนนี้มีทักษะกีฬาบาสเกตบอลขั้นพื้นฐาน ในทักษะใดบ้าง
2. เป็นแบบทดสอบที่บังคับความสามารถทางการแสดงออก ของการแสดงทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียน เพราะมีการกำหนดรายการแสดงออกของพฤติกรรมการแสดงทักษะทุกขั้นตอน

3. ผู้ที่จะสามารถใช้แบบทดสอบนี้ได้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถทางทักษะ กิฬาบาสเกตบอลเท่านั้น

4. การใช้แบบทดสอบนี้จะขึ้นอยู่กับความชำนาญ ในการสังเกตพฤติกรรมการแสดง ทักษะของนักเรียน ของครูผู้ฝึกสอนแต่ละคน จะทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในขั้นนำแบบทดสอบไป ใช้ คือ ครูผู้สอนที่มีความชำนาญ เวลาในการทดสอบและสังเกต การแสดงทักษะกีฬาบาสเกตบอล นั้นได้ ในระยะเวลาอันรวดเร็ว แต่ถ้าครูผู้สอนขาดความชำนาญ การใช้เวลาในการทดสอบมาก และขาดประสิทธิภาพ

ข้อสังเกต

จากการสังเกตของผู้วิจัย ในการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล โดยใช้แบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะมีความรวดเร็ว ในการทดสอบ และจำนวนครั้งของการทดสอบในแต่ละทักษะ มีจำนวนน้อยกว่าการทดสอบแบบวัดผลที่ได้จากการแสดงทักษะ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการ เปรียบเทียบระยะเวลาในการแสดงทักษะ ระหว่างการทดสอบแบบวัดผล จากขบวนการแสดงทักษะ กับการวัดผลจากผลที่ได้จากการแสดงทักษะด้วย

จากผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนัก เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความตรง ความเที่ยง ความเป็นปรนัย และ มีอำนาจจำแนก จึงถือว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ (สุภาพ วาดเขียน, 2525) และสามารถนำไป ใช้ทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดสอบกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั่วประเทศ
2. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นการประเมินผลทักษะกีฬาบาสเกตบอล ที่จะสามารถชี้ความบกพร่อง ของผู้เข้า รับการทดสอบได้ ทำให้ผู้เข้ารับการทดสอบสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้ จึงเหมาะที่จะ ใช้แบบทดสอบนี้ในการทดสอบทั้งนักเรียน

3. แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะสามารถเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาอื่น ๆ ที่ทำการ
วัดผลจากวิธีการแสดงทักษะ

4. ในการสร้างแบบทดสอบในครั้งต่อไปควรมีการหาเกณฑ์ปกติ (Norm)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย